

Om Tid

Dennis:

Jeg kunne godt lide artiklen om tid, men.....

Jeg er ikke sikker på, hvordan tiden kan være anderledes i de højere verdener eller slet ikke findes? Det giver ikke mening for mig. Hvis man for eksempel starter en fodboldkamp, og den slutter omkring 2 timer senere - det er en begivenhed. Begivenheder finder sted, og de tager tid om at afvikles eller udvikles, uanset om det er hernede eller deroppe eller?

JJ:

Inden jeg svarer, så lad mig lige citere fra Ruths indlæg:

”Når vi drømmer, er det som at træde uden for Tid, for vi ser ikke et tikkende ur, vi føler og oplever blot, og vi har ingen fornemmelse af, hvor lang tid det tager at bevæge os gennem drømmen.”

Ruth har en god pointe, når hun siger, at tid fornemmes anderledes i en drøm end i vågen tilstand. Det gælder i virkeligheden for al den tid, vi sover. Har du ikke oplevet at sove i seks eller otte timer, selv om det virker, som om du bare har lukket øjnene nogle få minutter? Og på andre tidspunkter kan du sove i 20 minutter, og det føles, som om der er gået flere timer.

Der findes dog en vis fornemmelse af tid i drømmetilstanden – men hvad skyldes den?

Svaret er enkelt nok. Vores livskraft er forbundet med den fysiske krop ved hjælp af to tråde. Den ene er det emotionelle selv, som er forbundet med hjertet, og den anden er sindet, som er forbundet med hovedet. Når vi falder i søvn, forlader hjernedelen kroppen, og ingen af kroppens aktiviteter registreres af hjernen, for det tænkende selv befinder sig i en højere verden. Men den følelsesmæssige eller emotionelle del af os bliver tilbage.

Grunden til, at tiden går på en så uforudsigelig måde, når vi sover, er at det emotionelle selv registrerer tidens gang meget anderledes end sindet. Sindet (sammen med hjernen) ser på et ur og tæller minutter og timer med stor nøjagtighed. Det gør hjertet ikke. Hjertet tæller de følelser, som man gennemgår. Smertelige følelser synes at bruge mere tid og de behagelige mindre. Og når vi er i en dyb, dyb søvn findes der hverken smerte eller velbehag, og så går tiden allerhurtigst, fordi der ikke er ret meget for det følelsesmæssige selv at tælle.

Mennesker, som har haft nær nærdødsoplevelser, og mennesker som gennem regression har oplevet tiden mellem livene, fortæller, at tiden er meget anderledes i den åndelige verden. Nogle siger, at tid ikke findes der, og andre at der findes tid, men at den er meget anderledes.

Hvad er sandheden?

Svaret er, at der stadig findes tid, men det virker på mange, som om tiden ikke eksisterer, for der findes ingen deadlines, og det er, som om man har al den tid, man har brug for til at gøre alt, hvad man vil. Fordi det ikke giver mening at tælle minutter og timer der, er der nogle, som siger, at der

ikke findes tid. Men der tiden findes stadig, den fortolkes blot anderledes - nøjagtigt ligesom tiden går på en anden måde i drømmetilstanden.

Det er kun få mennesker, der er bevidste i de højere mentale verdener mellem livene, og de fleste er stadig underkastet tid, som den registreres af det følelsesmæssige selv. Hvis personen kunne hæve sig op over både følelserne og det lavere sind og gå ind i de højere mentale verdener, ville han opdage, at han inkarnerer ind og ud af tiden i forskellige grader.

Når han befinder sig på det fysiske plan, er han inkarneret i tid ved hjælp af tre redskaber, som registrerer tiden forskelligt. Sindet, følelserne og kroppen tilsammen registrerer tid på den måde, som vi forstår det på jorden. Sindet og følelserne adskilt fra kroppen registrerer den i forhold til, hvordan følelserne og tankerne bevæger sig.

Sindet alene registrerer tiden i forhold til, hvordan tankerne bevæger sig.

De højeste dele af os, som befinder sig i ideernes og intuitionens verden er ikke inkarneret i tid, for man er nødt til at befinde sig i den mentale, følelsesmæssige og/eller fysiske tilstand for at opfatte, at tiden går.

De højeste dele af os befinder sig i det, man kalder "det evige nu".

Jeg vil illustrere dette med en ikke helt perfekt analogi.

Lad os sige, at tiden er repræsenteret af vores jord, som drejer en omgang omkring sig selv på 24 timer.

Du befinder dig ikke på jorden, men på månen, som ikke drejer rundt, og som altid vender samme side mod jorden. Da du nu er på månen, koncentrerer du dig om det arbejde, du skal udføre der, og jordens drejning, nat og dag har ingen betydning for dig. Men hvis der er noget på jorden, som tiltrækker sig din opmærksomhed, så kan du blive bevidst om jorden og dens bevægelse. Men at have denne bevidsthed er meget anderledes end at være på jorden og være underkastet naturlovene her.

På samme måde er vi i de højere verdener ikke underkastet tidens love, men vi kan blive bevidste om dem, hvis der er en god grund til det.

Mens du nu opholdt dig på månen, kan der være gået et år, men da du ikke er underlagt dag og nat og jordens drejning, så giver udtrykket et år ikke mening for dig. Men ikke desto mindre er tiden gået i denne verden, selv om du ikke er i den.

På samme måde er det, hvis et væsen bevæger sig ind i en højere verden, så holder tiden ikke op med at gå her på jorden – den går stadigvæk, og hvis dette væsen vender tilbage, vil tiden og udviklingen have bevæget sig fremad i tid her.

Der er mange mysterier og teorier forbundet med tiden. Mange af dem er fantasifulde og forvredne, og andre indeholder frø af sandheden. Vi vil først fuldt ud forstå, hvordan tiden udfolder sig i de forskellige verdener, når vi kommer til dem. Indtil da er det et godt udgangspunkt at analysere tiden i søvntilstanden.